

عنوان مقاله:

بررسی مولفه های پایداری در مقیاس محله نمونه موردی، بافت قدیم کرمان، محله مکرانی ها

محل انتشار:

همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مرتضی جعفری کرمانی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

ندا موسوی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری

علی موسوی - دانشجوی کارشناسی معماری

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار مفهومی است که در سالهای اخیر به عنوان یک مسئله جهانی به آن نگریده شده است فرایند پایداری جریانی چندبعدی است که ضمن بهبود وضعیت اقتصادی و ایجاد رفاه همگانی توأم با عدالت اجتماعی از آثار مخرب محیط زیست و اکولوژی و ناهنجاریهای اجتماعی به دور است در حالیکه نیازهای عصر حاضر را برآورده می سازد در عین حال ظرفیت و امکانات برآورده سازی نیازهای نسل آینده را با توجه به حفظ و بهبود محیط زیست نگه میدارد برای ایجاد سکونتگاه پایدار مباحثی از جمله انرژی محیط زیست اکولوژی تکنولوژی بومی کاهش الودگی ها ضایعات و مواد زائد بازیافت مواد و مشارکت مردم از مباحث اصلی می باشد در شهر پایدار علاوه بر توجه به اکولوژی و محیط زیست انرژی و سایر مقولات باید حس تعلق به مکان ایجاد و افزایش یابد با حفظ تراکم و ارتباطات سالم و پیش بینی اندازه مناسب برای سکونتگاه روابط اجتماعی مطلوب توسعه یابد و مفهومی دیگر از حیات مدنی رقم زده شود این مقاله به بررسی عوامل پایداری در یکی از محلات قدیم شهر کرمان محله مکرانی ها می پردازد و سعی می کند عواملی مانند نیازهای انسانی شامل قابلیت اجتماعی و حس جمعی و تنوع و انتخاب شامل حس مکان و هویت خوانایی و اصل نشانه گرایایی و ... که از عوامل اصلی پایداری می باشند را بررسی کند و به این نتیجه برسد که با توجه به این که مقوله پایداری در غرب مقوله ای جدید و بروز است اما در بافت های شهری ایران پایداری از جوانب مختلف وجود داشته است

کلمات کلیدی:

پایداری/عوامل پایداری/توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/214108>

